

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/208/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712208935
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2712208935.3

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Boženou Michaláčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. X. J., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXXX/X, XXX XX Z. a 2. U. J., nar. X.X.XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX Z.Í., o zaplatenie sumy 1.870,05 € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 267,79 €, a to v splátkach po 15,- € mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení jednej z nich.

Vo zvyšku v časti požadovaných úrokov z omeškania súd návrh zamietá.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojim návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 1.870,05 €, úroku z omeškania vo výške 416,57 €, ďalej úrokov z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 1.475,80 € od 28.3.2009 do zaplatenia a k náhrade trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 112 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 320,28 €. V návrhu uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.4.2007 uzavretej medzi postupcom VÚB, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 26.5.2005 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe uvedenej zmluvy VÚB, a.s. poskytla žalovaným peňažné prostriedky. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 1.913,20 €, ktorá pozostávala z istiny 1.518,95 €, riadneho úroku 293,88 €, úroku z omeškania 0,79 € a ostatného príslušenstva a poplatkov v sume 99,58 €. Žalovaní uhradili sumu 43,15 €. Dlžná suma ku dňu vyhotovenia návrhu je vo výške 1.870,05 €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru v sume 1.475,80 €, z úroku z omeškania vo výške 294,67 €, z ostatného príslušenstva vo výške 99,58 €. Na základe platby vykonanej žalovanými žalobca vyčíslil úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spisania žaloby nasledovne: 14 % zo sumy 1.518,95 € od 13.4.2007 do dňa 27.3.2009 vo výške 416,57 €. Ďalej sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 1.475,80 € od 28.3.2009 do zaplatenia.

Súd rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 2C/208/2013 - 65 zo dňa 11.2.2014, ktorým uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.770,47 eura spolu s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.475,80 € od 28.3.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia v sume 213,52 € a iné trovy v sume 112,- €, a to všetko v splátkach po 50,- € mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení jednej z nich. Vo zvyšku súd návrh

zamietol. Podľa odôvodnenia rozsudku mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými prišlo dňa 26.5.2005 k uzavretiu zmluvy o úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 50.000 Sk, t.j. 1.659,70 € pri RPMN 10,08%. Súd ustálil, že zmluva o úvere má charakter spotrebiteľského úveru, a preto pri právnom posúdení veci súd zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Za spotrebiteľský úver sa považuje každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods.2 cit. zákona. Spotrebiteľom je výlučne fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalovaní si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnili, keď nesplácali splátky úveru tak ako bolo dohodnuté. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.4.2007 postúpila spoločnosť VÚB, a.s. ako postupca na postupníka spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. svoju pohľadávku voči žalovaným v celkovej výške 57.637,16Sk, t.j. 1.913,20 €. Žalovaní v Dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky zo dňa 9.3.2012 uznali svoj záväzok z úveru čo do dôvodu a výšky v celkovej sume 3.876,59 €, ktorý pozostával z neuhradenej istiny úveru v sume 1.475,80 € spolu s prísl. a zaviazali sa dlžnú sumu splácať v splátkach podľa pripojeného splátkového kalendára. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník svoj záväzok voči veriteľovi uznáva. Vzhľadom k právnemu úkonu žalovaných, ktorým uznali svoj záväzok voči veriteľovi čo do právneho dôvodu a výšky a počas konania nevyvrátili pred súdom právnu domnienku existencie dlhu, súd zaviazal žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy 1.770,47 €, ktorá pozostáva z nesplatennej istiny úveru 1.475,80 €, z úrokov z úveru v sume 293,88 € a z úrokov z omeškania vyčíslených sumou 0,79 € z nesplatených splátok úveru od 27.1.2006 do 5.6.2006 pri úrokovej sadzbe 5% ročne. V odôvodnení rozsudku v časti zaoberajúcej sa úrokmi z omeškania súd uviedol, že žalovaní sa nepochybne dostali do omeškania so splácaním splátok, preto ich súd zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania z nesplatennej istiny úveru vo výške, ktorá zodpovedá nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vo zvyšnej časti požadovanej výšky úroku z omeškania súd návrh zamietol, nakoľko nezodpovedal uvedenému právnemu predpisu. Súd zamietol návrh v časti požadovaných poplatkov vyčíslených sumou 99,58 €, ktoré predstavujú poplatky za upomienky a na ktoré niet zákonného nároku a ktoré navrhovateľovi nemôžu patriť, keď si za akékoľvek podanie môže uplatňovať paušálnu náhradu. Obdobne rozhodol Vrchný krajský súd v Brandenburegu dňa 21.6.2006 č.k. 7U 17/06, ktorým potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenia, ale naopak tieto sú vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. Vzhľadom na výšku plnenia a finančnú situáciu žalovaných a skutočnosť, že majú dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom, súd im v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 OSP umožnil splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach.

Dňa 1.4.2014 žalobca prostredníctvom faxového podania doplneného písomne dňa 3.4.2014 podal proti vyššie uvedenému rozsudku odvolanie proti časti rozhodnutia, ktorým súd zamietol nárok navrhovateľa v časti úrokov z omeškania. Žalobca uviedol, že dňa 12.4.2007 mu bola postúpená pohľadávka voči žalovaným, ku dňu postúpenia pohľadávky bol vyčíslený úrok z omeškania vo výške 0,79 €. Po postúpení pohľadávky žalovaní uhradili sumu 43,15 € dňa 27.3.2009, predmetná platba bola započítaná na istinu a prejavila sa vo vyčíslení úrokov z omeškania. Žalovaní sa preukázateľne dostali do omeškania, čím žalobcovi vznikol nárok na výšku úrokov z omeškania v zmysle zákonných ustanovení, ktoré si navrhovateľ uplatnil odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky (od 13.4.2007), keďže ku dňu postúpenia pohľadávky tieto boli vyčíslené. Následne žalobca zohľadnil vykonané platby, na základe čoho čiastočne vyčíslił úrok z omeškania, ktorý si uplatnil v návrhu vo výške 14 % p.a. zo sumy 1.518,95 € od 13.4.2007 do dňa 27.3.2009 vo výške 416,57 €. Žalobca poukázal, že ak aj súd nebol stotožnený s výškou úroku z omeškania 14 % ročne, ktorý si žalobca uplatnil v súlade s Obchodným zákonníkom, mal žalobcovi priznať úrok z omeškania v zmysle zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Podľa § 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch,

(1) Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

(2) Zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- b) o nájme,
- 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou,

d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
e) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
f) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.
(3) Zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 66 ods. 1 O.s.p., ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. III. bod 2. Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom účinných od 3.2.2005, v prípade omeškania so splátkami spotrebného úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť úrok z omeškania vo výške +5 % p.a. nad rámec úrokovej sadzby uvedenej v úverovej zmluve, alebo na výveskách v prevádzkových priestoroch banky a poplatok za odoslanie upomienky vo výške podľa platného Cenníka VÚB, a.s. v deň účtovania príslušného poplatku.

Z odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku č.k. 2C/208/2013 - 65 vyhláseného tunajším súdom dňa 11.2.2014 je zrejmé, že súd sa pri rozhodovaní o príslušenstve žalovanej pohľadávky zaoberal len tou časťou uplatnených úrokov z omeškania, ktoré žalobca žiadal priznať zo sumy istiny 1.475,80 € od 28.3.2009 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po čiastočnej úhrade dlžnej sumy vykonanej žalovanými dňa 27.3.2009 vo výške 43,15 €, kde súd vyslovene v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nárok zamietol vo zvyšnej časti požadovanej výšky úroku z omeškania, ktorá nezodpovedala nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., zamietajúci výrok rozsudku sa teda vzťahoval na výšku sadzby úroku z omeškania, ktorú súd priznal žalobcovi len vo výške 9,50 % ročne namiesto uplatnenej sadzby 14 % ročne. Súd pri rozhodovaní opomenul rozhodnúť o časti predmetu konania, a to konkrétne o úrokoch z omeškania vo výške 416,57 €, ktoré si žalobca uplatnil a vyčíslil z pôvodnej sumy istiny 1.518,95 €

(postúpená istina pred čiastočnou úhradou) odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky (od 13.4.2007) do dňa čiastočnej úhrady istiny vykonanej žalovanými dňa 27.3.2009, pričom pri výpočte úrokov z omeškania použil zmluvne dojednanú sadzbu 14% ročne. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, nakoľko bol v jeho zamietajúcej časti napadnutý odvolaním žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd vydal tento doplniaci rozsudok v zmysle § 66 ods. 1 O.s.p., ktorým rozhodol aj o sume kapitalizovaných úrokov z omeškania vyčíslených žalobcom sumou 416,57 € pri použití úrokovej sadzby 14 % ročne zo sumy 1.518,95 € od 13.4.2007 do 27.3.2009, súd však priznal žalobcovi za obdobie od 13.4.2007 do 27.3.2009 len úroky z omeškania zo sumy 1.518,95 € počítané sadzbou 9 % ročne, čo predstavuje sumu 267,79 €, nakoľko žalovaní uzatvorili úverovú zmluvu ako spotrebiteľia, a preto je potrebné pri ich omeškani s plnením peňažného dlhu aplikovať sadzbu úrokov z omeškania podľa predpisov občianskeho práva (§ 517 ods. 1, 2 OZ, § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z.), ktorá je pre žalovaných ako spotrebiteľov výhodnejšia ako úprava úrokov z omeškania podľa obchodného práva a tejto výhodnejšej úpravy sa žalovaní s poukazom na § 54 Občianskeho zákonníka nemohli vzdať. Podľa citovaného ustanovenia zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa všeobecných obchodných podmienok k uzavretej úverovej zmluve, sadzba úrokov z omeškania je o 5 % vyššia ako úroková sadzba uvedená v úverovej zmluve, alebo na výveskách v prevádzkových priestoroch banky. Z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok mal súd preukázané, že základná úroková sadzba bola vo výške 18,90 %, teda sadzba úrokov z omeškania podľa obchodných podmienok predstavuje 23,90 % ročne. Podľa § 3 vykonávacieho predpisu k § 517 ods. 2 OZ, v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 13.4.2007 diskontná sadzba určená NBS bola vo výške 4,50 % p.a., ktorej dvojnásobok predstavuje sadzbu 9 % ročne. V nadväznosti na citované ust. § 54 OZ, ak všeobecné obchodné podmienky upravovali výšku úrokov z omeškania odlišne od občianskoprávnej úpravy, takéto dojednanie je neplatné pre jeho rozpor s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, pričom sa jedná o neplatnosť absolútnu vyplývajúcu z ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka a pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v sume 267,79 €, ktoré súd vypočítal z istiny 1.518,95 € od 13.4.2007 do 27.3.2009 s použitím výhodnejšej sadzby 9 % ročne stanovenej predpismi občianskeho práva.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto doplniaceho rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.).

Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený

skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)